

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 sierpnia 2024 r.

Poz. 5522

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.691.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 7 sierpnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 z późn. zm.), dalej jako *ustawa*,

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 48/IV/2024 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 4 lipca 2024 r. w sprawie nadania Statutu Młodzieżowej Rady Miasta Lublińca, w całości, jako sprzecznej z art. 5b ust. 10 ustawy oraz art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483), dalej jako *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 4 lipca 2024 r. Rada Miejska w Lublińcu przyjęła uchwałę Nr 48/IV/2024 w sprawie nadania Statutu Młodzieżowej Rady Miasta Lublińca. Statut Młodzieżowej Rady Miasta Lublińca stanowi załącznik do uchwały, dalej jako *Statut*.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 8 lipca 2024 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem i powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego w całości z przyczyn opisanych poniżej.

Podstawę prawną do podjęcia powyższej uchwały stanowi przepis art. 5b ust. 10 ustawy, zgodnie z którym *Rada gminy, tworząc młodzieżową radę gminy, nadaje jej statut określający w szczególności zasady działania młodzieżowej rady gminy, tryb i kryteria wyboru jej członków oraz zasady wygaśnięcia mandatu i odwołania członka młodzieżowej rady gminy*. Dodatkowo, w myśl art. 5b ust. 11 ustawy statut młodzieżowej rady gminy powinien regulować kwestię zasad zwrotu kosztów oraz zasad delegowania przedstawicieli młodzieżowej rady gminy na zorganizowane wydarzenia, na których reprezentują oni młodzieżową radę gminy.

Nadto, zgodnie z art. 5b ust. 12 i 13 ustawy:

12. Młodzieżowa rada gminy może posiadać opiekuna.

13. Statut młodzieżowej rady gminy może określać szczegółowe wymagania, które musi spełniać opiekun, zakres jego obowiązków oraz zasady jego odwoływania.

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji

lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości.

Zgodnie z treścią art. 5b ust. 1 ustawy *Gmina podejmuje działania na rzecz wspierania i upowszechniania idei samorządowej wśród mieszkańców gminy, w szczególności wśród młodzieży, angażując ją w sprawy dla niej istotne*. Należy zatem podkreślić, że dyspozycja powyższego przepisu determinuje krąg podmiotowy objęty działaniami Gminy – sprowadzając go wyłącznie do członków lokalnej wspólnoty samorządowej.

Tymczasem, zgodnie § 3 ust. 3 Statutu *W skład Młodzieżowej Rady wchodzi 20 członków, zwanych Radnymi Młodzieżowej Rady Miasta Lublińca, w tym:*

- 1) 2 przedstawicieli Szkoły Podstawowej 1 w Lublińcu,
- 2) 2 przedstawicieli Szkoły Podstawowej 2 w Lublińcu,
- 3) 2 przedstawicieli Szkoły Podstawowej 3 w Lublińcu,
- 4) 2 przedstawicieli Szkoły Podstawowej 4 w Lublińcu,
- 5) 2 przedstawicieli Katolickiego Zespołu Szkolno-Przedszkolnego im. św. Edyty Stein Fundacji Edukacji Katolickiej w Lublińcu,
- 6) 2 przedstawicieli Zespołu Szkół Ogólnokształcąco-Technicznych w Lublińcu,
- 7) 2 przedstawicieli Zespołu Szkół nr 1 im. Adama Mickiewicza w Lublińcu,
- 8) 2 przedstawicieli Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Lublińcu,
- 9) 2 przedstawicieli Zespołu Szkół Zawodowych w Lublińcu,
- 10) 2 przedstawicieli Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Lublińcu.

Należy podkreślić, że regulacja określająca legitymację bierną jest istotnym elementem treści kwestionowanego aktu prawnego. Przepis ten ma szczególny charakter, jest to bowiem norma, za pomocą której można identyfikować osoby uprawnione do działania w przedmiotowej materii. Ustalenia w tym zakresie są zatem elementem niezbędnym, a nadto nierozzerwalnie złączonym i jednocześnie uzależnionym od merytorycznej treści innych postanowień uchwały. Stosownie bowiem do treści § 26 ust. 1 - 3 Statutu *1. Każda szkoła podstawowa oraz ponadpodstawowa ma prawo wybrać do składu Młodzieżowej Rady dwóch uczniów na jej członków. W przypadku, gdy szkoła nie wybierze żadnego kandydata w terminie do 30 września uznaje się, że szkoła nie przystąpiła do Młodzieżowej Rady. 2. Kandydatów na Radnych zgłaszają uczniowie danej szkoły w liczbie co najmniej 10 uczniów, na piśmie wraz z oświadczeniem kandydata o zgodzie na kandydowanie, a w przypadku ucznia niepełnoletniego dodatkowo ze zgodą rodziców lub opiekunów prawnych. 3. Do Młodzieżowej Rady mogą kandydować uczniowie klas VII i VIII szkoły podstawowej oraz uczniowie szkół ponadpodstawowych - mieszkańcy Lublińca.*

Powyższymi regulacjami Rada Miejska w Lublińcu naruszyła w sposób istotny przepis art. 5b ust. 10 w zw. z ust. 1 ustawy. Ograniczyła bowiem katalog uprawnionych do zasiadania w Młodzieżowej Radzie Miasta do osób uczących się w szkołach, znajdujących się na terenie gminy i będących jej mieszkańcami. Ograniczenie to również wprowadziła wobec podmiotów uprawnionych do dokonania wyboru członków Rady Młodzieżowej. Wskazać należy, że zgodnie z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r., poz. 737 z późn. zm.) *Samorząd uczniowski tworzą wszyscy uczniowie szkoły lub placówki*. W przypadku szkół ponadpodstawowych, ustawodawca w żaden sposób nie wiąże przynależności do społeczności uczniowskiej z miejscem zamieszkania ucznia, nie ustanawia bowiem, tak jak w przypadku szkół podstawowych, obowiązku określania obwodów tych szkół. Zresztą i w takim przypadku nie ma bezwzględnej rejonizacji szkół. Tak więc w skład samorządu uczniowskiego szkół ponadpodstawowych, wchodzi z mocy prawa wszyscy uczniowie danej szkoły, niezależnie jednak od ich miejsca zamieszkania. Osoba ucząca się w szkole jest niewątpliwie członkiem ogółu uczniów danej szkoły – samorządu uczniowskiego, ale niekoniecznie członkiem wspólnoty samorządowej danej gminy.

Zgodnie natomiast z art. 1 ust. 1 ustawy wspólnotę samorządową z mocy prawa tworzą mieszkańcy. Na tle wskazanego przepisu zauważyć należy, że kryterium decydującym o przynależności do wspólnoty samorządowej jest zamieszkanie na terenie danej gminy. Przepis art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r.

Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061) stanowi, że *miejszem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu*. Jak podkreśla się w piśmiennictwie prawniczym, przynależność do wspólnoty gminnej powstaje, istnieje i gaśnie „z mocy prawa” (podkreśla to również przepis art. 16 ust. 1 Konstytucji RP). Oznacza to, iż jest ona obligatoryjna i niezbywalna. Mieszkaniec gminy nie może więc ani z własnej woli, ani z woli jakichkolwiek innych osób, organów lub instytucji pozostawać poza ramami wspólnoty samorządowej lub być z niej wykluczony (E. Olejniczak-Szałowska, Członkostwo wspólnoty..., s. 8; Z. Niewiadomski, W. Grzelczak, Komentarz..., s. 5). Dla przynależności do wspólnoty gminnej nie mają znaczenia okoliczności subiektywne, nieistotne są również okoliczności natury administracyjno-prawnej.

Działalność młodzieżowej rady gminy stanowi jeden z przejawów aktywności tej części wspólnoty gminnej, dlatego właściwa interpretacja upoważnienia ustawowego, wynikającego z art. 5b ust. 10 ustawy, musi być dokonywana z uwzględnieniem art. 1 ust. 1 tej ustawy. Na gruncie powyżej przytoczonych przepisów, należy stwierdzić, iż ograniczenia w czynnym i biernym prawie wyborczym do młodzieżowej rady gminy mogą być związane jedynie ze szczególnym charakterem tejże rady (np. wiek kandydata). Nie mogą to być jednak takie ograniczenia, które będą miały wpływ na ustawowe uprawnienia mieszkańców gminy. Tym samym nie znajdują uzasadnienia prawnego cytowane na wstępie regulacje statutowe, w których Rada w sposób nieuprawniony zawęziła krąg osób uprawnionych do kandydowania, jak również dokonywania wyboru członków Młodzieżowej Rady Miasta do uczniów szkół mających siedzibę na terenie Miasta, pomijając uczniów, będących mieszkańcami Lublińca, ale uczęszczających do szkół mających siedzibę poza tą gminą. Jednocześnie Rada w sposób nieuprawniony rozszerzyła krąg osób uprawnionych w powyższym zakresie o uczniów, którzy wprawdzie uczęszczają do szkół, mających siedzibę w Lublińcu (są tym samym członkami samorządu uczniowskiego szkoły funkcjonującej na terenie gminy), ale nie są mieszkańcami tej gminy. Uchybienie, dotyczące przyznania praw wyborczych osobom niebędącym mieszkańcami, przy równoczesnym wykluczeniu z tego gremium faktycznie uprawnionych mieszkańców, charakteryzujących się cechą relewantną jest zabiegiem niedopuszczalnym. Statut nie przewiduje – zgodnie z zamiarem Rady – trybu głosowania dla mieszkańców Lublińca, którzy są uczniami szkół, zlokalizowanych poza Lublińcem (dopuszczając jednakże w tym zakresie działanie uczniów, którzy nie są mieszkańcami gminy), a to narusza art. 5b ust. 1 i 10 ustawy o samorządzie gminnym oraz zasadę równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wynikającą z art. 32 Konstytucji.

W konsekwencji należy uznać, że Rada Miejska w Lublińcu nieprawidłowo regulując tryb i kryteria wyboru członków Młodzieżowej Rady Miasta, nie zrealizowała w pełni delegacji ustawowej wynikającej z art. 5b ust. 10 ustawy. Wyeliminowanie z obrotu prawnego jedynie wadliwych regulacji czyniłoby uchwałę niewykonalną i pozbawioną elementów obligatoryjnych. Tymczasem uchwała podjęta na podstawie tego przepisu stanowi akt prawa miejscowego, winna zatem kompleksowo regulować zawartą w nim materię. Przyjmuje się, iż rada gminy powinna ująć wszystkie kwestie, wskazane w przepisie upoważniającym do jej podjęcia, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa mającym przełożenie na nieważność uchwały w całości.

Dodatkowo należy wskazać, iż kwestionowana uchwała zawiera również regulacje sprzeczne z prawem.

W ocenie organu nadzoru, § 3 uchwały w zakresie sformułowania: „i Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Lublińcu” istotnie narusza art. 30 ust. 1 ustawy. W powołanym wyżej § 3 uchwały wskazano, co następuje: *Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Lublińca i Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Lublińcu*.

Należy zaznaczyć, że z przepisu art. 30 ust. 1 ustawy wynika, że to jedynie *Wójt wykonuje uchwały rady gminy i zadania gminy określone przepisami prawa*. Uregulowanie takie w sposób jednoznaczny wyznacza wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jako, co do zasady, jedyny uprawniony podmiot do wykonywania uchwał rady gminy i nie daje kompetencji do powierzania wykonania uchwał innej osobie niż wójt (burmistrz, prezydent miasta). Powierzenie wykonania uchwały innemu podmiotowi mogłoby mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdyby dana uchwała, ze względu na swoją specyfikę, nie miała charakteru wykonawczego. W świetle powyższego, brak jest podstaw do określenia przez Radę Miejską, że wykonanie uchwały również powierza się *Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Lublińcu*.

Treść § 2 ust. 2 Statutu, w którym Rada przyjęła: *Młodzieżowa Rada wobec organów Miasta Lublińca oraz innych instytucji w sprawach dzieci i młodzieży ma charakter konsultacyjny* stanowi modyfikację art. 5b ust. 5 ustawy. Zgodnie z tym przepisem *młodzieżowa rada gminy ma charakter konsultacyjny, doradczy i inicjatywny*. Porównanie obu regulacji prowadzi do wniosku, że Rada Miejska w Lublińcu w sposób

nieuprawniony zawężyła charakter Rady Młodzieżowej do konsultacyjnego, podczas gdy zgodnie ze wskazanym przepisem ustawy Rada ma również charakter doradczy i inicjatywny. Powyższe stanowi istotne naruszenie prawa, tj. art. 5b ust. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP i uzasadnia stwierdzenie nieważności § 2 ust. 2 Statutu. Ponadto, organ nadzoru sygnalizuje, iż modyfikacja przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/Gl 391/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W dalszej kolejności organ nadzoru wskazuje, iż regulacja zawarta w § 3 ust. 4 Statutu zgodnie z którą *Do wyborów Młodzieżowej Rady przystąpić powinno co najmniej pięć szkół. W przypadku, gdy liczba szkół jest mniejsza lub liczba wybranych członków Młodzieżowej Rady jest mniejsza od dziesięciu członków, Młodzieżowa Rada nie rozpoczyna swojej działalności* jest niezrozumiała w kontekście zapisów § 3 ust. 3 Statutu. Skoro, zgodnie z § 3 ust. 3 Statutu w skład Młodzieżowej Rady wchodzi 20 członków, a każda ze szkół wymienionych w pkt 1-10 wskazuje 2 przedstawicieli do tej Rady to, aby Młodzieżowa Rada mogła rozpocząć działalność muszą po pierwsze przystąpić wszystkie szkoły wymienione w tym przepisie, a po drugie każda szkoła musi wskazać 2 przedstawicieli. Innej możliwości nie ma, aby Młodzieżowa Rada mogła funkcjonować, jeżeli do wyborów przystąpi jedynie pięć szkół w skład Rady będzie mogło zostać wybranych jedynie 10 osób. Dlatego też należy uznać, iż zapis § 3 ust. 4 Statutu narusza standardy prawidłowej legislacji, a tym samym w sposób istotny narusza art. 2 Konstytucji RP.

W ocenie organu nadzoru, użycie przez Radę Miejską w § 4 Statutu wyrazów: „w szczególności” powoduje, że wskazany przez Radę katalog celów działania Młodzieżowej Rady jest katalogiem przykładowym, co oznacza, że może ona spełniać także inne cele, niewymienione w Statucie. Tymczasem, zdaniem organu nadzoru, Rada decydując się na określenie w statucie celów Młodzieżowej Rady Miasta winna określić je w sposób definitywny i jednoznaczny, a zatem w formie katalogu zamkniętego.

Z § 13 ust. 1 Statutu wynika, że *Przewodniczący Rady Miejskiej zwołuje pierwszą sesję Młodzieżowej Rady w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia przez Burmistrza składu Młodzieżowej Rady i przygotowuje porządek obrad*. Tymczasem stosownie do art. 19 ust. 2 zd. 1 ustawy *zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady*. Oznacza to, że powszechnie obowiązującym przepisem rangi podstawowej nie można przewodniczącemu rady gminy przypisywać innych zadań, niż wskazane w ustawie kompetencyjnej. Skoro ustawa wymienia zadania przewodniczącego – wskazując jednocześnie, że wyłącznie one znajdują się w jego zakresie działania - prawodawca miejscowy nie może przyznać przewodniczącemu rady kompetencji wykraczających poza ten zakres. Wskazana regulacja stanowi zatem istotne naruszenie art. 19 ust. 2 zd. 1 ustawy.

Wątpliwości organu nadzoru budzi również treść § 30 ust. 5 Statutu o nieprecyzyjnym brzmieniu: *Zwrot kosztów przejazdu pojazdem samochodowym, stanowiącym środek transportu, przysługuje w wysokości będącej iloczynem stawki za jeden przejechany kilometr przebiegu, wynikającej z przepisów powszechnie obowiązujących dotyczących rozliczenia używania do celów służbowych pojazdu niebędącego własnością pracodawcy i ilości kilometrów przejechanych z miejsca zamieszkania składającego wniosek Radnego, jego rodzica lub opiekuna prawnego do miejsca odbywania posiedzenia bądź innego wydarzenia i z powrotem*.

Organ nadzoru wskazuje, że przepis ten jest niejasny i nieprecyzyjny i może powodować problemy interpretacyjne. Rada nie wskazała bowiem z jakich konkretnie przepisów powszechnie obowiązujących wynika stawka za jeden przejechany kilometr będąca podstawą obliczenia wysokości zwrotu kosztów przejazdu pojazdem samochodowym. Regulacja ta, w kształcie zaproponowanym przez uchwałodawcę, nie spełnia wymogów wynikających z art. 2 Konstytucji RP – nie określa w sposób jasny i niebudzący wątpliwości podstawy ustalenia wysokości przedmiotowej stawki przyjętej przez Radę. Adresat uchwały nie może się domyślać, do jakiej stawki odwołuje się Rada, lecz winno to jasno wynikać z treści uchwały.

Ponadto również odwołanie się w tym przepisie do „innego wydarzenia” za udział, w którym będzie członkowi Młodzieżowej Rady przysługiwał zwrot kosztów przejazdu, nie spełnia postulatów jasności i precyzyjności prawa wywodzonych z art. 2 Konstytucji RP. Zgodnie z art. 5b ust. 11 ustawy Członkowi młodzieżowej rady gminy, a w przypadku niepełnoletniego członka młodzieżowej rady gminy – także jego rodzicowi lub opiekunowi prawnemu przysługuje zwrot kosztów przejazdu za udział w posiedzeniach młodzieżowej rady gminy lub w zorganizowanym wydarzeniu, na którym reprezentuje on młodzieżową radę

gminy. A zatem z przepisu tego wynika jednoznacznie, iż przedmiotowy zwrot dotyczy nie „innego wydarzenia” lecz jedynie udziału w zorganizowanym wydarzeniu, na którym reprezentuje on młodzieżową radę gminy.

Podkreślenia wymaga również, że z art. 2 Konstytucji RP wynika, że *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715) podniósł, iż *przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego – dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań*.

Powyżej opisane uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 48/IV/2024 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 4 lipca 2024 r. w sprawie nadania Statutu Młodzieżowej Rady Miasta Lublińca – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz